

wat sterker golvenden grond, allerwege in akkers verdeeld en met landbouwgewassen bezet, die zelfs nog thans, hoewel op vele plaatsen slechts de gele stoppels van het afgemaaide koren overgebleven waren, een schilderachtig gezigt opleverden.

Tot *Dresden* toe levert het landschap nu, hoewel het hoofdkarakter hetzelfde blijft, voortdurend de aangenaamste verscheidenheid op, en geniet men reeds als 't ware een voormaak van het natuurgenoet, 't welk men inzonderheid in dit gedeelte van Duitschland in zoo ruime mate smaken kan.

Toen de trein straks te *Röderau* stilhield en we begonnen te begrijpen dat het tijd werd om eens na te zien wáár we te *Dresden* een onderkomen zouden zoeken, wierp, juist van pas, een gediensstige geest een „Zettel“ in ons compartiment, niets minder behelzende dan eene aanbeveling van.... „Kaisers hôtel“ am Markt, waar 't zoo goed is en zoo zindelijk, dat zoo „billig“ is en zoo welgelegen; we sloegen Baedeker op en, ja, 't was wel niet het eerste, maar er stond toch een sterretje voor en de opmerking er achter: „wird gelobt;“ wat wil men meer? Naar Kaiser's hôtel dus. —

Ik zie er geen heil in om te klagen over de hôtels in den vreemde; over het algemeen zijn ze in Duitschland zeer goed, en met jeremiaden verbetert men de slechte niet; maar dat neemt niet weg, dat ik iedereen aanraad om niet al te veel op die in de treinrijtuigen geworpen aanbevelingen te vertrouwen. Hier b. v. moge het indertijd keizerlijk geweest zijn — het gebouw droeg nog de kennelijke sporen van vroegere grootheid en welvaart — dit behoorde dan toch gewis tot de dagen van olim, en, in de stad rondwandelende, zagen we spoedig dat men gelukkiger keuze doen